

LA PARTIDA DE LA DEMOCRÀCIA

EDITORIAL DEL CUL

La defensa del col·legis i de les urnes. Com si es tractés d'un joc de taula, d'aquell Risk que tantes tardes de diumenge ha enllaçat la sobretaula amb l'hora de sopar, una onada de manresanes i manresans van agafar el tauler, els daus i les fitxes per, dos dies abans de l'1 d'octubre, ocupar els punts de votació de la ciutat i fer-s'hi forts. De la ciutat, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil no va aconseguir endur-se ni una urna, cap dels 25.500 vots emesos. Ni un gram de democràcia. Ni un bri d'il·lusió. Un fet que no evita condemnar, amb ràbia i amb les dents serrades, la brutalitat del govern espanyol desplegada a veïns de Fonollosa, Sant Joan de Vilatorrada, Callús o Castellgalí, entre altres. Des de Madrid, van voler fer trampes, endur-se el tauler, trucar els daus, trencar les fitxes a cops de mall... Ras i curt, directament estomacar els altres jugadors de la partida i fer saltar pels aires el marc democràtic per imposar el seu llibre d'instruccions al compàs de l'"orden y mando".

El contrast, com sempre arreu del país, va ser la plàcida convivència i els somriures. Un enfilall de partides de parxís de múltiples colors i pensaments. Contradiccions esmorteïdes per un dia, de la mateixa manera que els agents dels Mossos d'Esquadra advertien als responsables dels col·legis abans d'aniquilar alguna fitxa. «Si treus un altre sis te'n vas a casa...», semblava que deien per aconseguir que es muntés una altra barrera humana per no intervenir ni precintat col·legis. La proporció de força **justa** per no fer sang i complir amb la protecció de la ciutadania necessària perquè no s'alterés l'ordre públic i hi pogués haver el marc de mobilització que emana d'un poble disposat a guanyar la partida sense llançar el gobelet del dau al cap dels veïns. Com en tots els jocs, l'entrenament és molt important, i la tàctica! Però, sobretot, és vital l'esperit, els valors i el marc mental amb què s'afronta. Es guanya competint i seguint l'estratègia fil per randa -fent algun cop de timó quan és necessari. Mai estripant les cartes i bufetejant el contrincant.